„Minunata” nouă lume ecumenistă, tot mai aproape de Ortodoxie (V)

Partea a V-a. Concluzii.

Un creștin într-o biserică, în timpul Sfintei Liturghii țipă alarmat: ”O bombă! Cineva a pus o bombă în biserică! Fugiți!”. Lumea se panichează și se îngrămădește să iasă din biserică, în afară de câteva persoane.

Creștinul îi spune apoi preotului: ”Gata, părinte. V-am scăpat de toți trădătorii din Biserică. Acum puteți continua Sfânta Litughie!”

Ascultându-mă despre schimbarea bisericilor la care merg, despre care am scris în partea I, partea II și partea III a acestei serii, un prieten mi-a spus că am ales să-mi fac o viață grea, complicată. Eu am ales, că așa mi s-o fi năzărit mie. N-are legătură cu alegerile individuale ale fiecărui preot care ar fi putut să își îndeplinească misiunea cu mai mult curaj.

Alt prieten mi-a spus: ”ce dacă slujbele sunt ținute de preoți ecumeniști? Doar au har în continuare!”. Da, așa este, harul a rămas în continuare în Biserica Ortodoxă Română. Nu, preoții care încă își pomenesc ierarhii în ciuda ecumenismului fățiș al multora dintre ei nu trebuie judecați, au libertatea să facă asta și regulile bisericești nu le impun (încă) să o facă, dar ar trebui după părerea mea să o facă conștiința.

Discernământul presupune a face deosebirea între bine și rău, adică a trasa limite. Dumnezeu nu ne trăznește cu viziuni ca să ne arate care e bun și care e rău, El respectă liberul arbitru al oamenilor. El a lăsat o serie de instrucțiuni pentru cei care vor să meargă pe drumul mântuirii. Aceste instrucțiuni sunt destul de clare, datorită intervenției Sale în Comuniunea celor care le-au scris. Dumnezeu a făcut lucrurile limpezi, dar oamenii au căutat multe dedesubturi ca să interpreteze după placul lor, or principiile se numesc așa pentru că le respecți

și când nu-ți convine.

Eu nu am pretenția de a fi făcut vreun studiu reprezentativ ca să-mi permit să generalizez cu privire la majoritatea preoților ortodocși români, pot da mărturie doar asupra celor cu care am interacționat personal și despre care am găsit informații lămuritoare căutând pe google. Din ce am observat, dacă atât de mulți preoți ortodocși români se complac în compromisul ecumenismului interconfesional din diferite motive (unii chiar din convingere autentică), atunci pentru ei contează mai mult respectarea ierarhiei fără înțelegerea principiilor din spatele regulilor care au fost stabilite. În acest sens, oare cu ce se deosebesc **structural** ca personalitate de naziștii care au comis crime de război împotriva umanității? Conținutul este evident diferit, dar structura nu e similară, prin ascultarea orbească, necondiționată, de sistem? Am observat cum unii din cei care îndrăznesc să mărturisească opoziția față de tăvălugul ecumenismului sunt dați la o parte sau se retrag din proprie inițiativă.

Sistemul de operare al mentalității ecumeniste este deja instalat în creierul prea multor preoți români, iar loialitatea lor față de sistem este testată. Ceea ce urmează (slujbele comune, potirul de împărtășanie comun, declararea unei unice religii universale închinate anithristului) sunt doar versiuni diferite de software, update-uri, pentru că, nu-i așa, ”unde merge suta, merge și mia”?

Biserica (cea cu ”B” mare) nu se va rupe niciodată și nu rezidă în grupări autodeterminate și autodeclarate drept unice păstrătoare ale adevărului, Ea va rămâne vie prin preoții și credincioșii treji la minte și la suflet, care nu pot fi păcăliți cu doine folclorice, pelerinaje cu acte biometrice, sarmale, bomboane pentru copii și brădulețe strălucitoare. Aceste insule de credință chiar și în diaspora încă fac parte din Biserică, numai că ele vor fi tot mai puternic luptate, atât dinăuntru cât și din afară. Cine le caută, le găsește.

Luate separat, toate închisorile virtuale care se construiesc pentru mințile credincioșilor nu par foarte înspăimântătoare, iată câteva discursuri sau puncte de vedere din partea unor mireni:

- ce dacă se pun cipuri RFID în acte biometrice? Doar nu se introduc în oameni (încă)!
- ce dacă ortodocșii și catolicii participă la rugăciuni comune? Important este să nu conslujească!

- ce dacă facțiunile schismatice din Ucraina (anatemizate la sf. sec. XX) care au promulgat tomosul de autocefalie își fac biserică în comun cu uniații catolici? Doar uniații sunt ”aproape ortodocși”, iar Patriarhul Constantinopolului nu a fost anatemizat, prin urmare hotărârile lui rămân în picioare!
- ce dacă preotul ortodox se roagă cu unul catolic? Doar încă n-a fost condamnat de un sinod ecumenic!
- ce dacă IPS Daniel hotărăște recunoașterea tomosului de autocefalie ucrainean? Atâta vreme cât IPS Bartolomeu n-a fost anatemizat într-un sinod plenipotent al Bisericii Ortodoxe, fiecare este liber să creadă ce vrea!
- ce dacă cutare creștin meditează și face yoga, dacă se duce și la Biserică?
- ce dacă se testează tehnologia 5G peste tot în lume, cu efecte distrugătoare asupra organismelor vii? Încă n-a ajuns în orașul nostru și încă n-a murit nimeni de la ele, prin urmare noi să trăim bine!
- ce dacă se dau drepturi minorităților sexuale? Doar nu ni se impune să facem ca ei (încă)!
- ce dacă se lasă câteva sute de mii de imigranți africani pe an în Uniunea Europeană, doar populația băștinașă e de câteva sute de milioane!
- ce dacă se pulverizează cu chemtrails în marile orașe de nu se mai vede cerul? nu am înțeles cum îmi afectează mie sănătatea!
- ce dacă au fost unii care au murit sau au avut probleme grave de sănătate imediat după vaccinuri? Ce mare scofală să bagi în copilul tău doze hexavalente? Dacă medicul zice că trebuie, bagă mare, încă 20, că industria famaceutică trebuie să supraviețuiască!
- ce dacă sărbătorește, dom’le, copilu’ Halloween la școală? Uite ce distracție e să se costumeze! Dă să-i fac o poză, s-o pun pe Facebook!

Și dracu-i mare teolog!

Totuși, dacă le suprapui pe toate ca amenințări care se desfășoară încet, dar sigur și pe termen lung împotriva trupurilor, minților și sufletelor creștinilor, începi să îți pui serios problema unde și cum vei putea trăi fără să faci eforturi considerabile doar ca să păstrezi ceea ce deja ai: credința, libertatea și sănătatea.

Se spune despre generația de români emigranți în țări ale Occidentului că sunt o generație de sacrificiu. Dacă nu se îngijesc și de sufletele copiilor lor aducându-i la Biserică, nu doar la biserică, după părerea mea este o

generație de sacrificiu degeaba.

Îmi pare rău că nu am avut timp să dezvolt mai bine, mai mult, acest material și nici să-l corectez, să-i aduc linkuri

Îmi pare rău că nu mai reușesc și să contribui la chiria pentru biserica părintelui F., și să plătesc pentru a merge la Biserică în Italia.

Îmi pare rău că asist atât de neputincios la atât de multe situații triste. Am crezut că pot facilita o schimbare la un nivel mai înalt, dar nu reușesc să fac o schimbare puternică nici măcar în viața mea.

Lista personajelor recurente la care am făcut referire în acest material:

- preotul A – duhovnicul meu, în România, din ”orașul Y” (neecumenist, pomenitor)
- preotul B – preotul paroh la biserica ortodoxă din orașul unde locuiesc în Italia (ecumenist)
- preotul C – fost preot paroh la biserica ortodoxă din orașul unde locuiesc în Italia, actual protopop al regiunii ”zona Z” (ecumenist)
- preotul D – ultimul preot ortodox român neecumenist din regiunea ”zona Z”, fost paroh la o biserică din ”orașul X”, înlocuit la sfârșitul lui 2018 cu un preot ecumenist
- preotul E – preot ortodox rus, slujitor la o parohie de staroveri din ”orașul X”
- preotul F – preot ortodox român, slujește în ”orașul Y” din România, neecumenist, nepomenitor, caterisit pe nedrept.

L-am întrebat pe preotul A dacă să public acest material cu numele meu real sau sub un pseudonim. Mi-am dat seama, acum că l-am terminat, că dacă nu vreau ca cine știe ce ”binecuvântări” să mă caute pe mine sau mai rău, pe preoții A, D, E și F, bine ar fi să păstrez datele identificabile cât mai protejate.

Mihai ”1/2 Ro, 1/2 It”.

Italia, februarie 2019